

Mój Chrystus

*Miesięcznik parafii Jezusa Chrystusa,
Króla Wszechświata w Tczewie*

Wrzesień 2018 r.

23.09.2018 r.

Rok XI nr 107

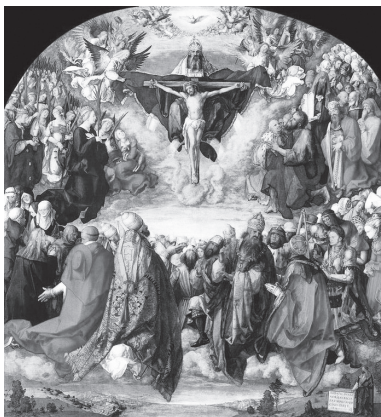
„Każdy Polak odmawia co dzień swój Różaniec. Jest to wezwanie całej Polski do nowego wysiłku modlitwy. (...) Do Was, więc, Umiłowani Bracia Kapłani, do Was, Działwo mała i droga Młodzieży, do Was, utrudzone Matki i upracowani Ojcowie, do Was prości i uczeni, zwracam się z gorącym wezwaniem: weźmy Różaniec do ręki!”

***Prymas Tysiąclecia
Kardynał Stefan Wyszyński***

Postępowanie chrześcijanina w zakresie wartości ascetycznych

Prawdziwa asceza chrześcijańska jest rozwinięciem postaw i praktyk kultycznych, dążenie do doskonałości życia duchowego; inaczej nie wykraczałaby poza szlachetne dążenia perfekcjonistyczne dawnych filozofów (np. stoików) albo wyznawców innych religii soterycznych (np. buddystów). Dlatego pierwsze z zagadnień w tej dziedzinie dotyczy „pójścia za Panem” albo bezpośrednio, albo pośrednio.

1. Naśladowanie Chrystusa i świętych

„Naśladowanie” rozumiemy ogólnie jako świadome kształtowanie postępowania na podobieństwo osoby wybranej przez siebie jako wzorzec. Chodzi tu zwykle o postacie historyczne, realizujące określone wartości w możliwie najlepszy sposób. Nieodśigłym dla nas wzorem jest sam Chrystus, a po nim Jego Najświętsza Matka. Ludzie święci są naszymi

dokończenie na str. 2

dookończenie ze str. 1

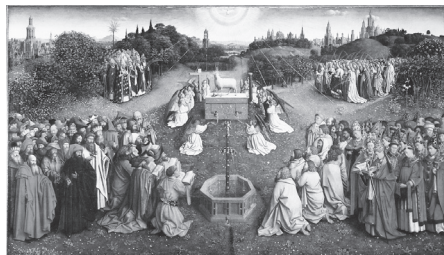
Postępowanie chrześcijanina w zakresie wartości ascetycznych

wzorami przez doskonale – mniej czy więcej – naśladowanie Chrystusa. Takie naśladowanie wielkich wzorów było akceptowane już w Starym Testamencie.

Pismo Święte o naśladowaniu:

„Wychwalajmy mężów sławnych i ojców naszych według następstwa ich pochodzenia. Pan sprawił (w nich) wielką chwałę, wspaniałą swą wielkość od wieków” (Syr 44, 1). „Uczeń nie przewyższa nauczyciela ani sługa swego pana. Wystarczy, jeśli uczeń będzie jak jego nauczyciel, a sługa jak pan jego” (Mt 10, 24-25). „Kto nie bierze swego krzyża, a idzie za Mną, nie jest Mnie godzien” (Mt 10, 38). „Weźcie moje jarzmo na siebie i uczcie się ode Mnie” (Mt 11, 29). „Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje” (Mt 16, 24). „Uczeń nie przewyższa nauczyciela. Lecz każdy, dopiero w pełni wykształcony, będzie jak jego nauczyciel” (Łk 6, 40). „Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze krzyż swój i niech mnie naśladuje” (Łk 9, 23). „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności” (J 8, 12). „A kto by chciał Mi służyć, niech idzie za Mną, a gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa” (J 12, 26). „Dałem wam bowiem przykład, abyście i wy tak czynili, jak Ja wam uczyniłem” (J 13, 15). „Przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa” (Rz 13, 14). „Bądźcie więc naśladowcami Boga, jako dzieci umiłowane” (Ef 5, 1). „To dążenie niech was ożywia; ono też było w Chrystusie Jezusie” (Flp 2, 5). „Bądźcie, bracia, wszyscy razem z moimi naśladowcami i wpatrujcie się w tych, którzy tak postępują, jak tego wzór macie w nas” (Flp 3, 17). „A wy, przyjmując słowo ... staliście się naśladowcami naszymi i Pana, by okazać się w ten sposób wzorem dla wszystkich wierzących” (1 Tes 1, 6). „Bracia, wyście się stali naśladowcami kościołów Boga, które są w Judei w Chrystusie Jezusie” 1 Tes 2, 14). „Pragniemy zaś, ... abyście nie stali się ospałymi, ale naśladowali tych, którzy przez wiarę i cierpliwość stają się dziedzicami obietnic” (Hbr 6, 11-12). „Patrzmy na Jezusa, który nam w wierze przewodzi i ją wydoskonalą” (Hbr 12, 2). „W całym postępowaniu stańcie się wy również

świętymi na wzór Świętego, który was powołał” (1 P 1, 15). „Kto twierdzi, że w Nim (Chrystusie) trwa, powinien również sam postępować tak, jak On postępował” (1 J 2, 6).

Wnioski:

Naśladowania Chrystusa nie można uważać za jeden z wielu środków do osiągnięcia doskonałości chrześcijańskiej. Celem naszego życia ziemskiego jest upodobnienie się do Chrystusa, który we Wcieleniu i życiu upodobił się do nas, naśladowanie Go jest drogą jedyną w swojej ważności. Obok łaski synostwa jako podstawy istotnej, w dziedzinie postępowania znajdujemy tu właściwy sposób osiągnięcia tego upragnionego celu. Nie chodzi tu o upodobnienie się zewnętrznie; wszak nikt z nas nie będzie się ubierał czy zachowywał w wielu przypadkach jak Chrystus. Ma to być vitalne asymilowanie wewnętrzne duchowych stanów Jezusa Zbawiciela, Hostii za grzechy świata, naszego Mistrza i Pierworodnego spośród wielu braci. Najlepiej to osiągnąć przez kontemplowanie opowieści ewangelicznych, aby inspirować się płynącymi stąd pouczeniami. Dlatego na przykład za pokutę w Spowiedzi św. osobom inteligentnym i posiadającym egzemplarz Pisma Świętego można zadać uważne przeczytanie i przemyślenie jakiegoś urywka Ewangelii lub Listów Apostolskich. Teksty Starego Testamentu, łącznie z Psalmami, są tu mniej przydatne. Gdy w dniu spowiedzi Kościół obchodzi święto jakiegoś apostoła czy innych wielkich naśladowców Chrystusa, zwłaszcza świętych polskich albo patronów jakiegoś stanu lub zawodu, dobrze jest poświęcić im szczególną uwagę i spowiednik powinien wskazać w pouczeniu, w jaki sposób, choćby przez spełnienie pokuty, można się do nich upodobnić w gorliwej służbie Bożej.

Opr. Ks. Proboszcz

Spróbuj to przemysleć

MODLITWA STAREJ KOBIETY

Gdzieś w pewnym mieście mieszkała sobie stara kobieta. Mieszkańcy miasta przechodząc co dzień obok jej domu widzieli ją jak siedząc na ganku modli się na różańcu. Paciorki różańca szybko przesuwaly jej się w palcach. Mieszkańcy byli zadowoleni, że choć jedna osoba w ich miejscowości modli się codziennie za nich. Któregoś dnia przechodząc zobaczyli kobietę siedzącą jak

co dzień na ganku, ale chyba śpiącą bo paciorki pozostawały nieruchome w jej dłoniach. Tymczasem kobieta zobaczyła, że nie siedzi jak zwykle na ganku a znajduje się w dużym, jasnym pokoju. Na środku stał stół. Za stołem zobaczyła nie kogo innego a samego Pana Jezusa siedzącego ze swą Umiłowaną Matką. Po bokach stali Aniołowie.

Przed stołem stał Archanioł z mieczem w dłoniach.

„Kobieto umarłaś dzisiajszego dnia i oto stoisz na sądzie nad sobą” - rzekła Pan Jezus. Zaczął przeglądać księgi jakby żywota owej kobiety i rzekł: - „Za swoje liczne grzechy zostajesz skazana na wieczne potępienie”. Anioł z mieczem ruszył w kierunku kobiety. Padła na kolana i zaczęła prosić najpierw Pana Jezusa potem Jego Matkę o litość i miłosierdzie. Ale Pan Jezus choć bardzo smutny pozostawał nieugięty. Wtedy kobieta zaczęła prosić Matkę Jego: „Matko Boża przecież ja tyle czasu poświęcałam na modlitwę, tyle Różańców odmówiłam, proszę zlituj się nade mną.” Maryja popatrzyła smutno na kobietę, potem szepnęła coś Swojemu Synowi i powiedziała pokazując w róg pokoju:

„Oto garniec z Twoimi modlitwami, zajrzyj do niego”. Kobieta zbliżyła się wolno, z lękiem i podniosła pokrywę. Zobaczyła czarną otchłań. Pełno

też było tam złotych kulek które zostawały w mig połknięte przez ukazujące się z ciemności czarne węże. Były też złote kulki polykane przez inne węże czerwonego koloru. - „To są twoje modlitwy - rzekła Maryja - złote kulki to Twoje modlitwy. Czarne węże polykają modlitwy odmawiane na pokaz dla innych. Czerwone węże polykają modlitwy szczere, ale gubiące się w zwątpieniu jakie rodziło Twoje

serce. Zwątpienie czy modlitwa zostanie wysłuchana. Były one szczere ale odmawiane przez zwątpienie jakby bez wiary”. Kobieta zajrzała jeszcze raz do garnca. Powoli wzrok jej przyzwyczajał się do ciemności i na samym dnie zobaczyła maleńką iskierkę do której nie zbliżał się żaden wąż a nawet jakby uciekały od niej. Sięgnęła ręką i wyjęła ową iskierkę zanosząc Matce Bożej. Matka uśmiechnęła się i rzekła: - „Pamiętam. Byłaś wtedy jeszcze małym dzieckiem. Kładąc się spać ucałowałaś swoją matkę na dobranoc i podeszłaś do Mojego obrazu, przesłałaś mi pocałunek i powiedziałaś „To jest moja druga mamusia którą kocham nad wszystko”. To było powiedziane czystym sercem i z prawdziwą miłością” - Matka Boża pomyślała chwilę, po czym zaczęła szeptać coś Swojemu Synowi do ucha.

„Kobieto - rzekł Pan Jezus - Moja Matka dla tej jednej modlitwy uprosiła łaskę dla Ciebie. Otrzymujesz jeszcze jedną szansę”. W tym samym momencie kobieta obudziła się na swoim ganku. Od tej pory nikt jej już nie widywał na ganku, ale każdy czuł jej pomoc i kiedy umarła mieszkańcy byli szczęśliwi bo wiedzieli, że teraz mają swoją orędowniczkę bezpośrednio przed tronem Pana.

NA DZIADKOWYM MOSTKU

Dawniej Raba często zmieniała swoje koryto, więc nie budowano wielu stałych mostów. Gospodarze przejeżdżali rzekę brodem, a do chodzenia służyły proste kładki z jednej, najwyżej dwóch desek. Taka kładka była również na Roli Dziadkowej.

Szedł raz do domu Kuba, który służył w wojsku, w ulanach i właśnie miał urlop. Musiał przejść przez olszynę nad Rabą i przez ów mostek. Strach iść taką drogą, bo w Rabie cychają topielce, a przy ścieżce na mostek ukazywało się tajemnicze widmo: wysoki jak słup chłop w kapeluszu.

wrzesień 2018 r.

Kuba nie spotkał się z widmem, ale ledwo zszedł z mostku objawił mu się inny duch. Kuba odważnie spytał: - Czego żądasz? A widmo odpowiedziało: - Różańca. Kuba wyjął szablę i przejechał jej szpicem po ziemi. Jakimś cudownym sposobem na końcu szabli zahaczył się różaniec, który Kuba podniósł i na owej szabli podał zjawie, po czym już szczęśliwie wrócił do domu.

**Wyszukała i opracowała
Grażyna Demska**

Z dziedzictwa Jana Pawła II

„DOMINUM ET VIVIFICANTEM” - JANA PAWŁA II – (cz.2) ciąg dalszy do artykułu z gazetki nr 106

Duch Ojca i Syna dany Kościołowi

W poprzednich słowach Chrystusa, Pocięszyciel — Duch Prawdy jest zapowiedziany jako Ten, który „nauczy i przypomni”, jako Ten, który będzie „świadczył” o Chrystusie. Obecnie zaś Chrystus mówi o Nim: „doprowadzi was do całej prawdy”. Owo „doprowadzenie do całej prawdy” w związku z tym, czego Apostołowie „teraz znieść nie mogą”, wydaje się przede wszystkim nieodzowne z uwagi na wyniszczenie Chrystusa przez mękę i śmierć krzyżową, która wówczas, gdy wypowiadał te słowa, była już tak bardzo bliska.

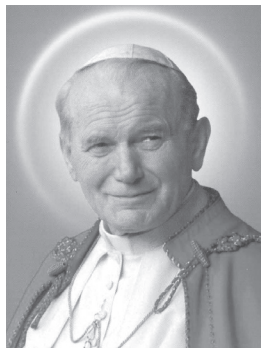
W dalszym ciągu jednakże owo „doprowadzenie do całej prawdy” wydaje się nieodzowne nie tylko w związku z samym scandalum Crucis, ale także w związku ze wszystkim, co Chrystus „czynił i czego nauczał” (Dz 1, 1). Całkowite misterium Christi domaga się wiary, ona bowiem właściwie wprowadza człowieka w rzeczywistość objawionej Tajemnicy. „Doprowadzenie do całej prawdy” dokonuje się więc w wierze i poprzez wiarę, co jest dziełem Ducha Prawdy i owocem Jego działania w człowieku. Duch Święty ma być tutaj najwyższym przewodnikiem człowieka: światłem ducha ludzkiego. Odnosi się to do Apostołów, którzy naprzód byli naocznymi świadkami, a z kolei mieli się stać wobec innych świadkami tego wszystkiego, co Chrystus „czynił i nauczał”, a zwłaszcza Jego Krzyża i Zmartwychwstania. W dalszej perspektywie odnosi się to do wszystkich pokoleń uczniów i wyznawców Mięstrza, jeśli mają z wiarą przyjmować i owocnie wyznawać działającą w dziejach człowieka Boską tajemnicę objawioną, która wyjaśnia ostateczny sens tych dzieł.

Pomiędzy Duchem Świętym a Chrystusem zachodzi zatem w ekonomii zbawienia najściślejsza więź, gdyż On, Duch Prawdy działa w dziejach człowieka jako „inny Pocięszyciel”, zabezpieczając trwale przekaz i promieniowanie Dobrej Nowiny objawionej przez Jezusa z Nazaretu. Dzięki temu, w Duchu Świętym-Paraklecie, który w tajemnicy i działalności Kościoła stale kontynuuje historyczną obec-

ność Odkupiciela na ziemi i Jego zbawcze dzieło, jaśniej chwała Chrystusa — jak o tym świadczą dalsze słowa Janowego zapisu: „On (tj. Duch Święty) Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mego weźmie i

wam objawi” (J 16, 14). W tych słowach zostaje raz jeszcze potwierdzone to wszystko, o czym mówiły wypowiedzi poprzednie: „nauczy (...), przypomni (...), będzie świadczył”. Najwyższe i najpełniejsze samo objawienie się Boga, jakie dokonało się w Chrystusie i zostało poświadczane przepowiadaniem Apostołów, będzie dokonywało się nadal poprzez misję niewidzialnego Pocięszyciela: Ducha Prawdy. Jak ściśle zaś ta ostatnia będzie się łączyła z misją Chrystusa, jak całkowicie będzie czerpała z tej odkupieńczej misji, utrwalając i rozwijając w dziejach zbawcze jej owoce, o tym mówi słowo „weźmie”: „z mego weźmie i wam objawi”. Aby zaś, w związku z owym „weźmie”, do końca jakoby uwydatnić Boską i trynitarną jedność źródeł, Chrystus dodaje: „Wszystko, co ma Ojciec, jest moje. Dlatego powiedziałem, że z mego weźmie i wam objawi” (J 16, 15). Biorąc z „mejego”, będzie przez to samo czerpał z „Ojcowego”.

W świetle więc owego „weźmie” mogą tłumaczyć się inne jeszcze słowa o Duchu Świętym, wypowiedziane przez Chrystusa w Wieczerniku przed Paschą, słowa doniosłe: „Pożyteczne jest dla was moje odejście. Bo jeżeli nie odejdę, Pocięszyciel nie przyjdzie do was. A jeżeli odejdę, pošlę Go do was. On zaś, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie” (J 16, 7 n.). Do tych słów wypadnie nam jeszcze osobno powrócić. CDN

opr. Ks. Bartosz

Symbolika liturgiczna

Duch Święty w Eucharystii

W wyznaniu wiary podczas Mszy Świętej mówimy: „Wierzę w Ducha Świętego Pana i Ożywiiciela”. W historii zbawienia życie jest zawsze związane z Duchem Bożym. Od samego początku stworzenia, dzięki Bożemu tchnieniu, które było niejako tchnieniem życia: „człowiek stał się istotą żywą” (Rdz 2,7). W dziejach narodu wybranego Duch Pański objawia się często, by ratować Izraela i prowadzić go za pośrednictwem patriarchów, sędziów, królów i proroków. Poucha i prowadzi autorów ksiąg świętych, dokonuje cudów i znaków przez proroków, jest wszędzie tam, gdzie rodzi się życie i miłość. Duch Święty namaszcza Maryję, by stała się matką Dawcy Życia. Za Jego przyczyną Jezus przyjmuje ludzkie ciało, otrzymuje moc głoszenia słowa, które uwalnia i uzdrowia. W mocy Ducha Świętego Chrystus wypędza złe duchy, uzdrowia i dokonuje cudów. W mocy i obecności Ducha Świętego dokonuje się ofiara Krzyża i Chrystus jest zjednoczony z Ojcem. W Jego mocy dokonuje się zmartwychwstanie i w Nim również dzieje się wszystko po zmartwychwstaniu. Duchem Świętym zostają namaszczeni apostołowie, zostaje ochrzczony Kościół, są odpuszczane grzechy, dokonuje się odnowienie ludzi. Te wszystkie dary, które posiada współcześnie każdy „człowiek duchowy”, przygotował Chrystus w sobie, ale ich przekazanie dokonuje się w mocy Ducha Świętego.

Duch Święty jest Tym, który dokonuje wielkiej przemiany w świecie, ale najważniejszej przemiany dokonuje w sakramentach chrztu i Eucharystii. W tych to sakramentach Duch Święty dotyka naszych dusz i naszych myśli. Bóg pragnie, abyśmy czcili Go w Duchu Jezusa i sercem Jezusa. Od kiedy Ojciec posłał Ducha Świętego, by zamieszkał w człowieku, Bóg-Miłość jest w nas i daje nam doświadczenie tej miłości. Eucharystia należy do ekonomii Słowa i do ekonomii Ducha Świętego działającego od początku.

Eucharystia jest misterium przemiany. Duch Święty odbiera nam starego człowieka przywiązanego do grzechu, do buntu, do egoizmu, a daje nam życie Chrystusowe, zrozumienie Boga, miłość na wzór Chrystusa, wolność wobec ducha tego świata, odsuwa z nas ciemność nienawiści, a wprowadza w nasze myśli i czyny jasność Chrystusowej drogi. Jego miłości. Duch Święty nie tylko jest wykonawcą

poleceń Chrystusa, On zawsze działa jako Osoba, w jedności z Ojcem i Synem. Jest to objawione w Piśmie Świętym.

Kościół sprawuje liturgię, będącą we wszystkich gestach i słowach modlitwą. Najważniejszym jej momentem jest przywoływanie Ducha Świętego, aby dokonał swoją mocą przemiany postaci chleba i wina oraz uczestników liturgii. Liturgia Słowa i Eucharystii odtwarza i odzwierciedla nam wszystkie etapy i sposoby schodzenia Boga do ludzi, koncentrując naszą uwagę na największym cudzie, gdy Bóg nie tylko zstępuje do nas, ale chce nas

przemienić w siebie. Duch Święty działa cały czas: w liturgii Słowa otwierając nas na przyjęcie Chrystusa z wiarą, gdyż całe objawienie mówi nam o Chrystusie. Czy też w liturgii Eucharystii, która jest wołaniem, prośbą, aby obietnica Chrystusa ziszcza się w każdym wierzącym i w całym Kościele. Duch Święty przemienia to wszystko czego dotyczy.

Liturgia Eucharystii jest zarówno uczcą z Trójcą Świętą, jak i ofiarą Chrystusa. Jako uczta jest udziałem w radości Boga Trójjedynego, który podczas niej pragnie nas nakarmić swoim życiem i swoją obecnością. Tak jak wszystkie uczty są skupione na darach, tak uczta eucharystyczna jest skupiona na Osobach. Jak wszystkie uczty ziemskie są połączone z przyjmowaniem pokarmów, by podtrzymywać obecne życie, tak uczta eucharystyczna jest skierowana na przyjęcie Bożego Życia i Miłości, które nie jest dostępne w inny sposób. Dlatego Eucharystia jest szczytem naszej małej historii każdego tygodnia i źródłem, z którego powinniśmy czerpać to co Bóg hojnie udziela.

Trójca Święta włącza człowieka w swoje szczęście właśnie przez Eucharystię. A zatem działanie Ducha Świętego i we wcieleniu, i w sakramentach ma na celu przeobstwienie i uświęcenie człowieka, gdyż taki jest plan Bożego działania. Dzięki Eucharystii całe nasze życie i śmierć zostają przeniknięte przez Ducha Świętego i włączone w życie Chrystusa. Chociaż samo wcielenie oznacza połączenie życia ludzkiego z Boskim, to jednak dopiero krzyż stał się momentem pokonania zapory grzechu i wylania Ducha Świętego na wszelkie ciało. Łaska Komunii z Bogiem przez Syna w Duchu Świętym jest źródłem i naczyniem przeobstwienia.

Stowarzyszenie „Króluj nam Chryste”

SPRAWOZDANIE STOWARZYSZENIA „KRÓLUJ NAM CHRYSTE” Z WPŁYWÓW Z TYTUŁU 1% w 2018 ROKU

W 2018 roku po raz ósmy mogliśmy wskazywać w swoich zeznaniach podatkowych, jako beneficjenta nasze stowarzyszenie.

Urzędy skarbowe przekazały pieniądze z naszych podatków na konto stowarzyszenia. Stowarzyszenie zaś w całości przekazało tę kwotę na budowę naszego kościoła, na konto parafii. Cieszymy się, że nadal obdarzacie nas zaufaniem. Kwota, która wpłynęła tak jak w latach wcześniejszych jest znacząca.

Suma wpływów z wszystkich urzędów skarbowych wyniosła **23.491,76**.

Bardzo serdecznie wszystkim dziękujemy za zaufanie i za wsparcie. **BÓG ZAPŁAĆ!!!!**

Szczegółowe dane z poszczególnych urzędów skarbowych:

WPŁATY Z 1% 2018 ROK

1. US Tczew	21.980,86
2. US Stargard Gdański	493,70
3. III US Gdańsk	314,60
4. II US Gdańsk	151,70
5. US Malbork	116,10
6. US Wejherowo	109,60
7. US Kartuzy	94,60
8. US Pruszcz Gdański	55,10
9. US Poznań Wilda	49,30
10. US Grudziądz	49,20
11. I US Gdynia	25,10
12. US Bydgoszcz	18,60
13. I US Gdańsk	17,30
14. US Sopot	16,00

Razem

23.491,76

Grażyna Demska

Naśladowanie Chrystusa

Chrystus powiedział „Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje ciało za życie świata” (J 6, 51). Dlatego warto przyjmować Eucharystię tak często, jak to tylko możliwe. „Nieprzyjaciół nasz wie dobrze jaki owoc i lek cudowny ukryty jest w Komunii świętej, używa więc wszelkich sposobów i okazji, aby

przeszkadzać i odciągać od niej”. Niektórych bardziej dręczą szatańskie podszepty i wyobrażenia właśnie wtedy, gdy przygotowują się do Komunii świętej. „Ten duch nieprawości, jak mówi Księga Hioba, schodzi pomiędzy synów Bożych, aby siać wśród nich zło i niepokój, czynić ich tchórzliwymi i ociężałymi, chcąc zmniejszyć ich zapał, a nawet wydrzeć im wiarę, bo a nuż przypadkiem wyrzekną się

Wieści z budowy

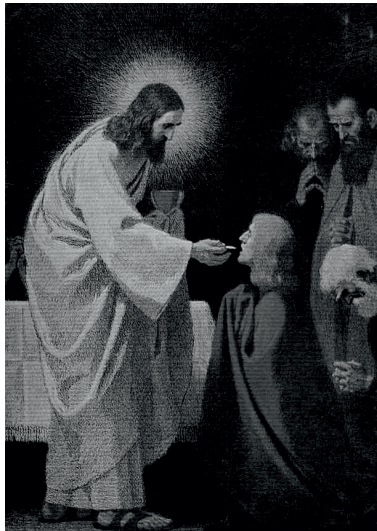
Bóg zapłać za ofiary, które wpływają na budowę naszej świątyni.

W miesiącu sierpniu w zbiorce po rodzinach zebrano w naszej parafii 12 tys. 287 zł.

Bóg zapłać również za ofiary, które bezpośrednio wpływają na konto parafialne.

Obecnie wykończone zostało mieszkanie dla ks. Sebastiana. Przymierzamy się do robienia posadзки w kościele, w pierwszej kolejności w prezbiterium.

► zupełnie Komunii świętej albo będą przyjmować ją obojętnie". Nie należy zważać na te pokusy, jakkolwiek byłyby ohydne i straszne, ale wszystkie te ułudy wyobraźni obrócić przeciwko niemu i nie opuszczać Komunii świętej z powodu jego napaści i niepokoju, jaki w nas wzbudza. Miewamy też nadmiar skrupułów, a także rodzaj lęku przed spowiedzią, do której trzeba przystąpić. Lęk i skrupuły są często zawadą do łaski i mącą pobożny stan ducha. Nie opuszczajmy Komunii świętej z powodu jakiegś drobnej rozterki czy trudności. Chętnie wybaczymy innym wszystkie urazy, a jeśli sami kogoś uraziliśmy, prosimy z pokorą o przebaczenie. „Na cóż zda się odkładać spowiedź na później i wyrzekać się Komunii świętej? Oczyszczyć się jak najprędzej, wypłuj natychmiast truciznę, przyjmij prędko lekarstwo, a poczujesz się lepiej, niż gdybyś zwlekał jeszcze dłużej”. Natomiast, opuszczanie Eucharystii z błahego powodu, rodzi obojętność i jak znajdzie się powód ważniejszy, trudno będzie nam wrócić. „Niestety, są ludzie tak oziębli i lekkomyślni, że chętnie widzą odwlekanie się spowiedzi, a także ciągle pragną odkładać Komunię świętą, aby nie być zmuszonymi do większej czujności wobec siebie”. Jeśli zaś

wkradnie się do serca zobojętnienie, warto prosić Pana, aby przymnożył nam gorliwości, a On spotęguje nasze pragnienie ze względu na dobrą wolę, bo na nią patrzy przede wszystkim. „Gdy zaś zachodzi istotna przeszkoda, trzeba mieć dobrą wolę i gorącą tęsknotę do Komunii, a wtedy nie będzie nam odmówiony owoc Sakramentu. Każdy bowiem prawdziwie pobożny człowiek może codziennie i co godzina bez przeszkód przystępować do duchowej uzdrawiającej Komunii z Chrystusem”. Ilekroć jednoczymy się mistycznie z naszym Zbawicielem i doznajemy niewidzialnego pocieszenia, tylekroć pobożnie rozważamy tajemnicę wcielenia Jezusa, Jego męki i rozplamienia się miłością ku Niemu. „Kto przygotowuje się tylko wtedy, gdy nadchodzi jakieś święto, albo kiedy dyktuje zwyczaj, zawsze będzie niegotowy. Błogosławiony, kto ofiarowuje się Panu na ofiarę całopalną zawsze, ilekroć odprawia nabożeństwo lub przyjmuje Komunię”.

Na podstawie książki Tomasza a Kempisa
O naśladowaniu Chrystusa”
Marzena Zoch

I INFORMACJE OGÓLNE I SPRAWY BIEŻĄCE

Intencja Żywego Różańca na miesiąc październik

*„O dobre owoce modlitwy różańcowej
i Synodu o młodzieży”*

Nowy wikariusz

Od 20 sierpnia 2018 roku dekretem biskupa Ryszarda Kasyny posługę wikariusza w naszej parafii podjął ks. Sebastian Baś - doktor prawa kanonicznego. Ks. Sebastian pełni również funkcję notariusza w Sądzie Biskupim w Pelplinie. Serdecznie witamy i życzymy Błogosławieństwa Bożego oraz obfitych owoców pracy duszpasterskiej w naszej parafii.

Statystyka parafialna sierpień 2018

Sakramentu chrztu udzielono 7 dzieciom.
W związek małżeński wstąpiły 4 pary.
Do Pana odeszło 6 osób.

Msze Święte:

Niedziele i Święta: 8.00, 10.00, 11.30, 18.00
Święta „zniesione”: 7.00, 10.00, 16.00, 18.00
Dni powszednie: 7.00, 18.00

Biuro parafialne czynne:

od poniedziałku do piątku rano-bezpośrednio po Mszy Św. oraz od 17.00 do 17.45.

Mój Chrystus

Miejsczek parafii Jezusa Chrystusa,
Króla Wszechświata w Tczewie

Parafia p. w. Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata
83-110 Tczew
ul. Jodłowa 15; www.chk.tcz.pl
Tel. 58 5338929 Ks. Proboszcz **Janusz Gojke**
Tel. 58 5325925 Ks. Wikariusz **Bartosz Kleist**
Tel. 514989230 Ks. Wikariusz **Sebastian Baś**

Konto Parafialne: 09 1020 1909 0000 3102 0073 2925

Wydawca: Stowarzyszenie „Króluj nam Chryste” na rzecz budowy Kościoła p.w. Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata w Tczewie

Skład i druk: Zakłady Graficzne Tczew, tel. 58 531 57 30